

Juryrapport Podiumkids Prijs 2020

Dit juryrapport is opgesteld door de kinderjury van de Podiumkids Prijs 2020. De kinderjury bestaat uit zeven kinderen in de leeftijd van 7 tot en met 12 jaar:

Boet Blijlevens, Doris Zuiderland, Maarten Zoutendijk, Ebby Winter, Yara Verhoeff, Amber Jonkers en Guus van Raak

De kinderjury zag het afgelopen theaterseizoen 2019/2020 alle dertien voorstellingen die meedoen met de Podiumkids Prijs 2020, waaronder de vijf producties die de hoogste waardering kregen van het publiek. Op 6 juni 2020 hebben de juryleden via Zoom vergaderd om te bepalen welke van deze voorstellingen zij het allerbeste vonden. Deze voorstelling wint de allereerste Podiumkids Prijs: dé publieksprijs voor theater- dans- en muziekvoorstellingen voor kinderen van 6 tot en met 12 jaar.

De kinderjury heeft een winnaar gekozen uit de volgende vijf genomineerden:

Zwijnenstal - Theater Sonnevand in coproductie met de Nederlandse Reisopera
Back to Oz - Het Filiaal theatermakers
Lampje - Maas theater en dans
Ruimtevlucht - Het Houten Huis in coproductie met Holland Opera
Juffenballet - BonteHond & Maas theater en dans

Het oordeel van de kinderjury over deze voorstellingen staat verwoord in het hier bijgevoegde juryrapport.

De Podiumkids Prijs wordt mede mogelijk gemaakt door de Nederlandse Associatie voor Podiumkunsten (NAPK).

***Zwijnenstal* – Theater Sonnevanck in coproductie met de Nederlandse Reisopera**

Een grappig voorstelling vol muziek en liedjes over zes dieren op een boerderij waar zij zich eigenlijk niet zo thuis voelen. Wanneer de boer hun leider King doodschiet, jagen ze de boer woest weg. Nu zijn zij samen de baas op hun eigen dierenboerderij! Iedereen is gelijk, besluiten ze in dierenregels. Maar als ze honger en dorst krijgen, gaat het fout met de regels. En blijkt er toch een dier de gemene baas te willen spelen.

De kinderjury is erg onder de indruk van het verhaal en de boodschap van deze voorstelling. Het gaat over dieren die eerst goed zijn, maar dan komen ze aan de macht en zijn ze niet meer goed. Ze willen geen slaaf meer zijn en denken dat ze beter zijn dan de mens. Alles gaat fout wanneer het varken de leiding neemt. Volgens de jury zit er ook een belangrijke boodschap in over milieuvervuiling. De voorstelling is heel erg spannend, maar ook grappig. De acteurs spelen ontzettend goed en het is knap dat ze allemaal verschillende rollen spelen. Ze stappen heel snel en makkelijk over van de ene rol naar de andere. Ze kunnen ook met verschillende stemmetjes zingen en heel snel van stem en van kostuum wisselen. De kostuums met dierenoren, pruiken en laarzen zijn leuk. De jury noemt paard Knokker in het bijzonder: hij speelt echt alsof hij op het punt staat om dood te gaan, alsof het enorm zwaar is om de machine te bouwen. Paard Dellie vinden de juryleden supergrappig: een echte spring-in-het-veld waar ze erg om moeten lachen. De live muziek is mooi en het is tof dat de muzikanten net als de acteurs verkleed zijn als dieren, en dat ze af en toe het spel in springen vanaf de zijkant. Ze horen er echt bij. Kortom, zoals een jurylid opmerkt: 'Ik zou er nog wel duizend keer naartoe willen'!

Back to Oz – Het Filiaal theatermakers

Een spannende voorstelling waarin heel veel gebeurt! Deze mooi gemaakte combinatie van live film, theater en muziek, gaat over weervrouw Doortje die heel onzeker is over zichzelf. Dan belandt ze in een storm die haar via de gevaarlijke Gele Steenweg naar een andere wereld brengt. Daar maakt ze vrienden met Blik, Stro en Leeuw. Samen gaan ze op zoek naar een hart voor Blik, hersens voor Stro en moed voor Leeuw. De Tovenaar van Oz in de Groene Stad wil hen helpen in ruil voor het boze oog van de heks. Krijgen ze dat ook te pakken? En wat gebeurt er als Doortje terug wil naar de televisiestudio?

De kinderjury vindt *Back to Oz* een coole voorstelling. Het begin is een beetje ingewikkeld, maar als je er eenmaal in zit is het een mooi en spannend verhaal. Je gaat van de tv-studio naar het land van de tovenaars. Het is heel leuk dat je ziet hoe de film ter plekke gemaakt wordt, dat zie je niet vaak. Knap hoe het overspringt van het scherm naar het toneel, bijvoorbeeld dat je op het scherm kleine voetstapjes ziet van poppenlaarsjes en dan lopen de spelers daarna echt op het toneel, ook op die laarzen. Er zitten allemaal goede boodschappen in de voorstelling volgens de juryleden, zoals: durf te zijn wie je bent, wees niet bang als je niet alles kunt en vriendschap is heel belangrijk: we doen het allemaal samen of we doen het niet. En de kinderjury haalt er ook nog uit: wanneer je denkt dat je iets niet hebt, heb je het toch. Stro is bijvoorbeeld naar zijn hersens op zoek, maar hij kan eigenlijk al denken. Blik zoekt naar zijn hart, maar hij kan echt wel voelen. En Leeuw is veel moediger dan hij denkt. De jury vindt het heel grappig dat de Tovenaar van Oz eigenlijk gewoon een man is die goocheltrucs doet. Het is leuk dat de acteurs dubbelrollen spelen: elke speler in de 'echte' wereld komt ook terug in Oz. En het is bijzonder dat de muziek live wordt gespeeld door wel acht muzikanten. De muziek past goed bij de voorstelling en maakt het verhaal soms extra spannend. Zoals tijdens de scène in de verlaten speeltuin, die door de muziek opeens heel eng wordt. Ook wordt er mooi en veel gezongen, waarbij de heks er echt uit springt. Zij zingt met twee verschillende stemmen die goed passen bij hoe ze zich voelt: met een lieve stem zingt ze verdrietig en met een harde stem zingt ze boos en dat wisselt ze heel snel af. De juryleden vinden dit erg knap en vinden haar ook nog eens heel grappig spelen, zeker met haar plat gemaakte zus Linda.

Lampje – Maas theater en dans

Deze mooie, leuke en soms verdrietige voorstelling gaat over een meisje Emilia (Lampje) dat bang is dat haar vader het niet zonder haar redt. Haar moeder is gestorven en zij is bij haar vader weggehaald omdat hij haar een keer geslagen heeft. Zij was toen lucifers vergeten te kopen voor het vuurtorenlicht waardoor een schip op de rotsen liep. Ze komt in een huis terecht van een Admiraal. Daar woont Martha die het huis onderhoudt en nog meer mensen en dieren. Bovenin de toren huist ook een monster, Edward. Iedereen is bang voor hem maar Lampje niet en wil wel voor hem zorgen. Ze noemt hem Vis omdat hij een vissenstaart heeft. Lampje en Vis worden onafscheidelijke vrienden en beleven heel veel avonturen.

Het eerste wat de kinderjury opvalt is het knappe decor van de voorstelling. Ze vinden het heel gaaf gemaakt, vooral omdat het zo snel kan wisselen: van rotsen naar de kermis naar het huis van de Admiraal en nog veel meer. Slim dat het decor kan draaien met wieltjes eronder. De vuurtoren en het dorp met de huisjes zijn op het toneel heel klein, terwijl het normaal veel te groot zou zijn om in een theater te passen. Eigenlijk waren de acteurs groter dan het dorp en de vuurtoren, maar toch geloven de juryleden het verhaal en weten ze steeds waar het zich afspeelt. Ze zien dat daar veel fantasie voor is gebruikt en goed over is nagedacht. De jury is ook onder de indruk van de vier acteurs die wel 18 personages spelen! Ze kleden zich zo supersnel om, dat is echt niet normaal. De actrice die Lampje speelt is goed uitgekozen, ze lijkt op de echte Lampje uit het boek. Het is ongelofelijk dat zij zo goed een kind van 7 kan spelen terwijl ze al 31 is. Ook vindt de jury de Wind heel mooi, vooral als ze de lucifers uit Lampje's handen blaast en als ze het schip van de Admiraal tegen de rotsen blaast. De dans van het monster is een spectaculair moment in de voorstelling: hij kan heel goed dansen, het lijkt echt alsof hij over het podium zweeft zoals je soepel door water kunt bewegen. De muziek maakt het stuk nog spannender. Er zitten leuke liedjes in. In het bijzonder noemen de juryleden de mooie stem van zanger Djurre de Haan, die goed bij het verhaal past. *Lampje* is een af en toe verdrietig verhaal over vriendschap, met veel fantasie. Als het verdrietig is, is het ook echt verdrietig! Maar dat is dan weer mooi. Het is moeilijk om een boek te spelen wanneer het boek al zo goed is, maar dat is heel goed gelukt en het is mooi om in het theater te zien.

Ruimtevlucht – Het Houten Huis in coproductie met Holland Opera

Een mooie muzikale voorstelling vol gekke beelden en zang over een groep mensen, dieren en dingen die weg van de aarde willen omdat het niet goed gaat met de wereld. Er gebeuren rampen en er zijn veel te veel giftige stoffen. Daarom ontsnappen ze in een ruimteschip naar een planeet, om daar de mensheid door te zetten. Maar de uitverkoren reizigers voelen zich ook schuldig omdat ze vrienden en familie moeten achterlaten op de kapotgemaakte aarde. In het ruimteschip gebeuren bijzondere dingen zoals een vergadering, een meisje dat voorspelt of ze op de goede weg zijn en een geleerde giraffe die alles weet over de ruimte. Dan verschijnt er zwarte 'blubber' in het ruimteschip. Wat is dit? En waarom krijgt iedereen zijn eigen 'zwarte' dubbelganger?

Wat de kinderjury opvalt aan deze voorstelling is de boodschap: de wereld gaat eraan als we zo doorgaan. Mensen hebben allemaal mondkapjes op, het gaat niet goed, dat zie je als de mensen vanuit het ruimteschip gaan beeldbellen met de aarde. Dat is echt wel waar als je kijkt naar hoe de wereld er nu uit ziet. Niet ieder jurylid haalt deze boodschap eruit, sommigen vinden het moeilijker te begrijpen omdat er bijna geen tekst in zit en wel allemaal gekke klanken. Maar ze vinden het wel spannend. Waarom lukt het sommige mensen of dieren bijvoorbeeld wel in het ruimteschip te komen en andere niet? De acteurs praten in een vreemde taal en de operazang is soms best heftig. Anderen vinden dit juist heel gaaf aan de voorstelling: de acteurs zeggen weinig maar het komt wel over. Zij vinden het leuk dat je veel zelf kunt invullen. Dit geldt ook voor mensen met de zwarte pakken: een jurylid ziet daar bijvoorbeeld de emoties angst, spanning en verdriet in. Maar andere mensen zien er misschien iets anders in, je kan er zelf iets van maken. De jury is het wel helemaal eens over coole decor, het lijkt net alsof je binnenin een ruimteschip zit. Ook zijn ze onder de indruk van de man achter een bureau of in een elektrische rolstoel met allemaal muziekinstrumenten en apparatuur erin verstoppt. Hij zorgde voor rare geluidjes en special effects. Vooral de kostuums van de giraf en de walrus vond de jury erg leuk. Een jurylid heeft bijna de hele voorstelling kippenvel gehad omdat hij het zo mooi vond. Een hele bijzondere voorstelling!

***Juffenballet* – BonteHond & Maas theater en dans**

Een grappige, mysterieuze en spannende voorstelling over een stel gemene juffen, een stagiaire en een directrice. In het begin komt er een nieuwe juf bij: juf Roos. Deze stagiaire raakt al snel bevriend met de ouderwetse directrice. Deze juf Maanzaad is een echte hippie, ze houdt van de natuur, kinderen en boeken. Maar de anderen juffen mogen haar niet, zij houden niet van lieve regels, natuur en kinderen. Ze willen juf Maanzaad zo snel mogelijk weg hebben zodat ze hun eigen regeltjes kunnen maken. Ze maken een drankje waardoor juf Maanzaad blind wordt, juf Roos is hopeloos en weet niet wat ze moet doen. Maar vlak voordat juf Maanzaad verdwijnt, geeft ze juf Roos nog een mega-dik boek. Ook al vindt juf Roos het te dik om te lezen, ze gaat er toch een kijkje in nemen. Gelukkig maar!

De kinderjury vindt het heel leuk dat de voorstelling gaat over iets dat ze elke dag meemaken, namelijk school. Het is een superspannend verhaal: zou het plan van de gemene juffen gaan lukken of niet? Wat meteen opvalt is dat de acteurs het publiek er echt bij betrekken: ze praten naar je toe en je kan meedoen met de gymles. Ook vinden de juryleden het decor erg mooi, vooral hoe snel het verandert van een klaslokaal naar een eng bos en weer terug, en de boomwortels die geprojecteerd worden op de schoolborden. Dan zijn er twee mannen die juffen spelen, dat is echt cool volgens de jury en ze doen dat ook nog eens heel goed. Naast de juffen zijn er twee dansers op het podium die de gevoelens van de personages uitbeelden en die supergoed kunnen dansen, knap! De jury wordt helemaal enthousiast als het gaat over de modeshow en alle gekke outfits die daar voorbij komen. Ze vinden dit erg grappig. De juffen geven tijdens schooltijd het goede voorbeeld in typische juffenkostuums, maar tijdens modeshow gooien ze hun haren los en worden ze gek! De muziek in de voorstelling is mysterieus en er wordt mooi gezongen, maar de jury zou het iets leuker vinden als alle muziek live was geweest. Ook vragen ze zich af of het vele Engels wel begrijpelijk is voor jonge kinderen. Uiteindelijk komt duidelijk uit de voorstelling naar voren dat alle juffen iets anders denken over hoe je les moet geven. De boodschap uit *Juffenballet* is dat je niet alleen aan jezelf moet denken. Alle juffen willen de hoofdjuf zijn, sommigen denken alleen aan zichzelf, maar twee juffen doen dat niet en daarom komt het gelukkig toch goed!